

[Maisted]

EF-pakken, burde læse Tove Ditlevsens »Vilhelms værelse«. Så ville de forstå, når jeg siger, at stanken fra Vilhelms værelse vælter ud af Ekstra Bladet.

De to andre, som fremfører en hul argumentation, er selvfølgelig VS og SF, og det blev afsløret med al ønskelig tydelighed, da de sidst stemte for et dagsordensforslag fremset af socialdemokratiet. På den ene side ønsker de at forhandle om EF-pakken for at opnå bedre resultater, og samtidig ønsker de Danmark ud af EF. Altså ønsker SF og VS kun at forhandle med EF om Danmarks udtræden af EF. Det er det, SF og VS forstår ved bedre resultater af EF-pakken – stik imod det, socialdemokratiet og det radikale venstre ønsker, der begge påstår, at de vil være og forblive i EF. Det er det flertal, man havde sidst, da socialdemokratiets dagsordensforslag var til afstemning.

I øvrigt vil jeg rose udenrigsministeren for klart og tydeligt at have fremlagt, hvad dette her drejer sig om. Der er ikke tale om afgivelse af suverænitet, der er ikke tale om indførelse af en anden kompetencefordeling, og der er ikke tale om, at vetoretten berøres. Der er tale om, at Parlamentets rolle ændres i demokratisk retning, så en folkevalgt forsamling får større indflydelse på den lovgivende forsamling, der er Ministerrådet.

Når den danske befolkning har stemt ja til EF, er det da ganske indlysende, at de også ønsker, at der skal ske en udvidelse af samarbejdet; de ønsker et EF i fremdrift og ikke et stagnerende EF, et stagnerende Europa, som sakker bagud i forhold til USA og til Japan. Det er det, det drejer sig om.

Det væsentlige er selvfølgelig, at man får en åbning af det indre marked. Enhver kan jo forstå, at det er af betydning for et lille land, som lever af en stor udenrigshandel, at få et stort marked at handle med. Det er af afgørende betydning for den økonomiske fremdrift i Danmark, at der bliver en åbning af det indre marked.

Udenrigsministerens rundrejse var ikke et shownummer, som hr. Ivar Nørgaard gerne vil give det udseende af. Det var en seriøs fremlæggelse af det, et flertal, som jo reelt ikke var noget flertal, her i Folketinget havde pålagt ministeren at sige til sine kollegaer. Jeg synes, at hr. Ivar Nørgaards indlæg på det område var under lavmålet. Forhandlingerne er selvfølgelig udtømt, for man ønsker

ikke, at Danmark med 5 millioner indbyggere skal kunne stoppe en udvikling af EF, hverken politisk eller økonomisk, det ville jo være ganske urimeligt, hvis noget sådant kunne lade sig gøre. Danmark ville blive isoleret både politisk og økonomisk, såfremt den danske befolkning sagde nej til denne EF-pakke.

Jeg er tilhænger af, at vi får et vist europæisk samarbejde, og efter min mening er det et beskedent, men fornuftigt fremskridt, man har opnået med EF-pakken, for det fremgår jo med al ønskelig tydelighed, at den danske befolkning ønsker, at dette politiske og økonomiske samarbejde skal foregå i en forholdsvis langsom takt. Det er der ikke noget at sige til, fordi der er skabt forvirring på alle disse punkter, som ellers er forholdsvis klare, altså en åbning af det indre marked, der er en klar fordel for demokratiske nationer, et samarbejde med vesteuropæiske, frie demokratier, som forhindrer, at østeuropæiske lande øver en indflydelse igennem SF og VS.

Jeg ved godt, at jeg brugte hårde ord sidste gang ved at sige, at det var kommunistiske partier, og jeg har bagefter forstået, at det, jeg sagde, ikke fuldt er opfattet af den danske befolkning. Det skyldes, at vi også lever i et samfund, hvor der er unge generationer, som ikke kender den historiske udvikling. De har glemt, at SF blev skabt i 1956, da russerne knuste Ungarn. Da gik den daværende formand for det kommunistiske parti, hr. Aksel Larsen, ud og dannede SF. VS blev senere dannet, fordi de følte, at SF faldt de danske lønmodtagere i ryggen sammen med socialdemokratiet.

Det er de historiske kendsgerninger, og samtlige disse partier har en ledelse, der stammer fra kommunisterne. De har alle en kommunistisk fortid, og derfor sagde jeg sidste gang »disse kommunistiske partier«. Det var altså ikke grebet ud af luften; det var historiske kendsgerninger, som jeg nævnte, men jeg glemte, at vi altså har yngre generationer, der stort set er historieløse.

For mig er det væsentligt, at man fortsætter dette europæiske samarbejde, som er et bolværk imod kommunismen; der er intet alternativ til EF. Det er også af betydning, at miljøpolitikken, når vi har vedtaget EF-pakken, ikke bliver brugt længere af VS og SF til at genere dansk erhvervsliv. Det er rigtigt,